

Поглавље 2. ПРИНЦИПИ КЛАСИЧНЕ ХРОНОЛОГИЈЕ

8. Датирање по изворима

8.1. Општи преглед

Један од основних момената који генерише бар две верзије датирања извора ("древно" и средњовековно датирање), је постојање епохе Ренесансе, када су обновљени сви антички правци науке, философије, књижевности, сликарства итд. Сматра се да је "древни, блистави латински језик" деградирао почетком Средњег века у груб, неспретан језик, који је тек у Ренесанси почео поново да добија и добио свој "негдашњи сјај". Ова "ренесанса" латинског (као, уосталом и старогрчког језика), почиње не пре VIII-IX века [118, стр. 23]. Знаменити средњовековни трубадури почињу од X-XI века да разрађују теме које историчари данас називају "маскарада класичних успомена" [118, стр. 83]. У XI веку се појавила "историја Улиса" (Одисеја), у којој је познати (наводно) хомеровски сиже изложен у "средњовековном светлу" (вitezови, даме, двобоји итд.), али су с друге стране већ присутни сви елементи, који ће касније бити сматрани основом античког сижеа [118, стр. 83-84].

"Почев од краја XII и почетка XIII века... трубадури су говорили са извесном гордошћу: ову причу (о Тројанском рату. - А.Ф.) још нико није слагао и писао" [118, стр. 85]. "Трубадури су се... пре свега осталог, почели бавити Тројанским ратом; за њих је то био скоро национални мотив" [118, стр. 85-86]. Наиме, Франци су сматрали себе дошљацима из Троје, а аутор из VII века Фредегарје Схолостик помиње цара Пријама као личност из претходне генерације [118, стр. 85-86]. И даље: "Са Тројанским ратом је у целину стапан поход аргонаута... када су се крсташи - освајачи (аналогни аргонаута? - А.Ф.) устремили у далеке крајеве Азије..." [118, стр. 85-86]. Александар Македонски "прави комплименте Француској..." [118, стр. 87-88]. Неки средњовековни романи, говорећи о Тројанском рату, називају Париса - Париж (Парижанин?). На пример: Елену "по имену Александр Париж (син. Александар Париж) на веру взм" [73, стр. 234, комент. 76]. У истим текстовима постоји идентитет: Париж = Фариж (уосталом, асимилација П - Ф је позната). Сматра се да су такозвани "апокалиптички народи" Гог и Магог нестали без трага са историјске арене почетком Средњег века. Ево савременог коментара средњовековног текста [73]: "У именима Готи и Маготи, очигледно су се саставиле представе о апокалиптичким народима Гог и Магог (Откривење Јованово, 20:8) са добро познатим у средњем веку Готима и Монголима..." [73, стр. 248, комент. 165]. Под притиском традиције историчари су принуђени да сматрају да је "у Средњем веку скоро изгубљена представа о хронолошком следу: на погребу Александра Македонског присуствују монаси са крстовима и кандилима; Катилина слуша службу божју... Орфеј је савременик Енеје, Сарданапал - грчки